

İç Çatışma, Kâfirlerin Çıkarlarına Hizmet Eden Azîm Bir Münker ve Cürümdür! Vatanî Birlik Hükümeti'nin İlk Esâsı "İsrail'i" Tanımaktır!

Vatanî Birlik Hükümeti ve "krizden çıkış" diye tanımlanan hususlar ekseninde Filistinli gruplar arasında birdenbire kavga patlak verdi. Bir benzeri daha önce de yaşanmış, mâsum kanların akıtıldığı ve mü'min canlara kıyıldığı iç çatışmalara sahne olmuştu. Bu hunhar iç çatışma, ara sıra şeytânî başını çıkaragelmektedir. Âdeta çatışmacılar Allahu Te'alâ'nın şu kavlini;

Her kim bir mü'mini kasden öldürse cezası, içerisinde ebediyen kalacağı Cehennem'dir. Allah ona gazâb etmiş, onu lânetlemiş ve onun için azîm bir azâb hazırlamıştır. [en-Nisâ 93] ve Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem'in Vedâ Hutbesi'ndeki şu kavlini:

Sakın Benden sonra

birbirlerinizin boynunu vurarak Kâfirler olarak gerisin geriye dönmeyin! hiç mi hiç işitmemişlercesine!..

Dolayısıyla bir Müslüman'ın diğer bir Müslüman ile savaşıması azîm bir cürümdür ve Allahu Te'alâ, kardeşini öldüren kimse için helâk edici dört ceza vermiştir: Ebedî kalmak üzere Cehennem, Allah'ın gazâbı, lâneti ve elîm bir azap hazırlamasıdır. Hadis ise savaşan kişileri, günah ve masiyetleri bakımından Kâfirlere benzetmiştir. Üstelik kardeşin kardeşe doğrultup da onlarca kişinin ölümüne ve yaralanmasına neden olan silahlar, kendilerini birbirlerine düşüren düşmanlara doğrultulması gerekirken esef vericidir ki tüm çatışmalar, Allah'a yaklaşma ayı, izzet ayı ve Allah düşmanlara peş peşe hezîmetler tattırılması gereken Ramazan ayında meydana gelmekte, düşman da emin bir şekilde, mutluluk ve sevinç içinde onları seyretmektedir! [Lâ Havle ve Lâ Kuvvete İllâ Billâh!]

Tamamı Yahudi varlığının tanınmasına, onunla ilişkiler kurulmasına ve bölgede normal bir varlık halinde hazmedilmesine yol açmasından dolayı, özü itibariyle birbirlerinden farklı olmayan öneriler uğruna çarpışmak yerine, aslanan her iki grubun da [Hamas ve el-Fetih] Filistin'in tamamından Yahudi varlığını silmek üzere yol aramak için birbirleri ile rekâbet etmeleridir. Yoksa ister açıktan ister imâen tanımak şeklinde olsun onunla ilişki içerisine girmek değildir. Zîra bu bir cürümdür. Ya da barış yapmak yoluyla ilişkiye girmek olsun bu da aynı şekilde cürümdür. Çünkü o, Müslümanların toprağı üzerine yapışmış parazit bir varlıktır ve onunla sulh yapmak onu tanımak demek olup Hudeybiye Sulhu karşılaştırması da buna intibâk etmez. Çünkü bu, Mekke'nin fethinden önce kendi toprağı üzerinde olan bir varlık ile yapılmıştı. Dolayısıyla Müslümanların maslahatı olması koşulu ile **kendi toprağı üzerinde** olan Kâfir bir devlet ile sınırlı barış anlaşması yapmak câizdir. Ancak **tüm varlığı Müslümanların toprağı üzerinde olan** bir devlet ile barış yapmak câiz değildir. Zîra onunla yapılacak her türlü barış anlaşması bu varlığı tanımak, güçlendirmek ve kalıcı kılmaktır. Vatanî Birlik Hükümeti çevresinde dönen patırtı ise siyâsî saptırma ile dolu olup içeriğinde teslimiyetçi çözümün pazarlamasını barındırmaktadır. Zîra bu kişiler insanları aldatmakta ve onları üçüncüsü olmayan iki seçenek arasında kaldıkları izlenimi vermektedirler: Ya iç çatışma ve fitne ya da Vatanî Birlik Hükümeti ve çözüm için Kâfirler ile birlikte hareket etmektir. Her iki seçenek de İslâm'a aykırıdır. Ayrıca Vatanî Birlik Hükümeti de neyin nesidir?! Besbelli ki böylesi bir hükümet, ne Yahudi varlığını ortadan kaldırmak için olan siyâsî bir projeye ne de elverişli vesileler ile Cihâd ve Direniş projesine dayanan bir şekilde asla oluşturulmayacaktır. O halde eğer kurulursa Birlik Hükümeti nasıl oluşturulacak? İsimler, şekiller ve çözüm ibâreleri ne olursa olsun, esasının teslimiyetçi çözüm ve Yahudi varlığını tanıma olacağına şüphe yoktur. İster Ortadoğu Dörtlüsü'nün [Quartet: Amerika, BM, AB, Rusya] şartları ister Arap girişimleri olsun, ister Esirler Vesikası isterse Mutâbakat Belgesi olsun, bunların tamamı Yahudi varlığını tanımaktadır. Nitekim Mahmud Abbâs, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda yaptığı son konuşmasında şöyle diyerek bunu net bir şekilde ifâde etmiştir: **"Kurulacak her Filistin hükümeti "İsrail'i" tanıyacaktır"**

Yahudi varlığını tanımak sadece bir yetkilinin çıkıp "Yahudi varlığını tanıyoruz" demesiyle sınırlı değildir. Bilakis Yahudi varlığı ile müzâkere veya anlaşma yapmak ya da meseleyi 1948 Filistin'i'nin işgâlinde Yahudi varlığının 1967'de Batı Şeria ve Gazze'yi işgâl etmesi meselesine taşımak ya da Yahudi varlığını tanıyan devletlerarası kararları onaylamak ya da Filistin'in Yahudi varlığı ve Filistin Otoritesi olmak üzere iki devlet arasında paylaşılması için Müslümanlara yönelik her türlü saptırma, gerçekleri çarpıtma veya evirip çevirme yoluyla Filistin halkını buna alıştırmak... işte tüm bunlar da Yahudi varlığını tanımak demektir. Ayrıca Yahudi ile yapılacak bir barış anlaşmanın veya sulhun Hudeybiye Sulhu gibi olacağını düşünerek Allah'a ve Rasulüne yapılan her iftirâ da Yahudi varlığını tanımak demektir.

Filistin halkının içerisinden geçtiği ambargo ve kriz, ancak ve ancak Kâfirlerin işidir. Bundan hedeflenen ise, Filistin halkının azmini kırmaktır ki böylece dinlerinden ve şereflerinden taviz versinler, maaş ve ekmek peşine düşürülmüşler iken Hıyânet çözümü kendilerine uygulanmış olsun. Bu, büyük Kâfir devletler ve çıkarları arasındaki şiddetli çekişme ve çatışmanın bir sonucudur. Bunların hepsi İslâm'ı ve Müslümanları vurmak ve

Yahudi varlığının otoritesinin tüm Müslümanlar üzerinde yükselmesi için çalışmaktadır. Zira Tony Blair'ın Batı Şeria ve Gazze'yi alelacele ziyaret etmesi ve Vatanî Birlik Hükümeti'nin kurulması durumunda İngiltere'nin "ve beraberinde Avrupa'nın" ambargonun kaldırılıp malların geçişinin serbest bırakılacağı sözünü vermesi tesâdüf değildir. Amerika Dışişleri Bakanlığı'nın, "Birlik Hükümeti oluşup Filistinliler gerekli şartların hepsini yerine getirseler dahi ambargo zorunlu olarak devam edecektir" şeklindeki açıklaması ile buna cevap vermesi de tesâdüf değildir. Yine Mahmûd Abbâs'ın Amerika'dan döner dönmez, "Hükümet'in oluşturulması konusundaki müzâkereler tekrar başlangıç noktasına dönmüştür" demesi de tesâdüf değildir. Muhakkak ki Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurarak Kâfirleri dost edinmemizi haram kılmıştır:

Ey iman edenler! Yahudileri ve hristiyanları dost edinmeyin. Zira onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse, o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zâlimler topluluğuna hidâyete erdirmez. [el-Mâ'ide 51]

O halde artık Avrupalılar ile olan ilişkilerimizin, Amerikalılar ile olan ilişkilerimizden farklılık arz etmesi doğru değildir. Çünkü Küfür tek millettir. Avrupa, Amerika ve Yahudiler'in hepsi, sözde Yahudi varlığının bekâsını ve güçlendirilmesini onaylamaktadır. Bundan dolayı Amerika, Avrupa ve Yahudiler kanalı ile gelecek olan her tür çözüm, İslâm ve Müslümanlara büyük bir zarar verecektir. Başta Arap devletleri olmak üzere İslâmî Âlem'deki devletlere gelince; Hangisi ajan bir devlet değil ki? Hangisi Yahudi'ye hizmet etmiyor ki? Hangisi İslâm ile savaşıyor ki? O halde onların peşinden nasıl gidebilir ki? Onlardan herhangi bir hayır umabilir miyiz ki? Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmaktadır:

Sakin zulmedenlere meyletmeyin! Yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra Nusret de görmezsiniz. [Hûd 113]

Gerçek şu ki İslâm esâsına dayanmadan mevcut krizden çıkmayı düşünmek câiz değildir. Ekmek ve maaşlar esâsı üzerine düşünmek ise ambargoyu dayatan Kâfirlerin düşüncelerini gerçekleştirmektir. Aslında gerçek kriz, Filistin meselesinde bir tanıma ve uzlaşma çukurunun var olması ve buna düşmeleri için Filistin halkı üzerindeki baskının artırılması yönünde hareket edilmesidir. Buna binâen çözüm iki husustadır: **Birincisi:** Sabretmenizdir, ey Filistin Halkı, Ey Fâtihlerin Torunları! Allah'ın ipine sapasağlam sarılmanız, gevşememeniz ve size ne kadar baskı yaparlarsa yapsınlar, Kâfirlere boyun eğmemenizdir. Muhakkak ki Allah sizinle beraberdir ve O, amelleriniz asla zâyî etmeyecektir. **İkincisi:** İşgâlin gölgesinde seçimlere katılmanın haramlığı ve tehlikesi konusunda Hamas Hareketi'ni uyarmamıza ve sonra dönüp kendisine otoriteyi ele geçirmenin ona ortak olmak olduğunu açıklamamıza rağmen, kardeşlerimize mevcut durum için şer'i çözümü sunuyoruz: Hamas Hareketi -ki yasal olarak bugün çoğunluğu temsil etmektedir- Filistin meselesini aslına döndürmeli, Filistin halkı adına imzalanmış tüm imzaları geçersiz saymalı, yalan ve dolandırıcılık ile yapılmış tüm bu ihânet anlaşmalarını Filistin halkı adına imzalamış olan Fetih Örgütü'nün meşruiyetini ilğâ etmeli, meseleyi İslâmî Ümmet'e döndürmeli, Filistin'in ama tüm Filistin'in kurtarılması sorumluluğunu Ümmete yüklemeli, ardından da işgâlin doğurduğu ve ondan türeyen bu otoritenin gayr-i meşru olduğunu ilân etmelidir.

Ey Filistin'deki Müslümanlar! Sizler de Vatanî Birlik Hükümeti'ni alaşağı edin! İç savaşa ve teslimiyetçi çözümlere son verin! Amerika ve Avrupa ile Yahudilerin ve bunların Filistin'deki dostlarının planlarının peşinden gitmekten sakının! Aranızda dolaşıp fitne ve iç savaşa çağıran tüm mücrimleri çıkartıp atın! en-Nebi [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

- Bu gününüz nasıl muharrem bir gün ise, bu beldeniz nasıl muharrem bir belde ise, bu ayınız nasıl muharrem bir ay ise, sizin için kanlarınız da, mallarınız da, ırzlarınız da öyle muharremdir (haramdır, korunmuştur). Bunu defalarca tekrarladi... Bilin ki Allah'a itaat ile ma'siyet arasında, Şer'i hüküm ile Tağuti hükmü arasında, Allah'ın Dini için ihlâs ile Kâfirlerin ve bunların kuyrukları olan Müslümanların ajan yöneticilerinin planlarının peşinde yürümek arasında ne bir uzlaşma veya orta çözüm, ne ortak bir benzerlik vardır. Bilin ki Filistin meselesinin gerçek köklü çözümü, es-Sâdık-ul Masdûk Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurarak haber verdiği çözümdür: ...

Müslümanlar Yahudiler ile savaşşıp onları öldürmedikleri sürece Kıyâmet kopmayacaktır... Bu ise, Allah'ın izniyle Müslümanların Hâlifesi'nin emri altında olacaktır ki Allah [Subhânehu ve Te'alâ]dan O'na bey'at vermeyi yakınlaştırmasını niyâz ediyoruz. Şüphesiz ki O, duâları işiten ve icâbet edendir.

İşte o gün Mü'minler de Allah'ın Nusreti ile ferahlarlar. O dilediğine Nusret verir. O, 'Azîz'dir, Rahîmdir. [er-Rûm 3-4]